

PÍSEŇ 0193

Bohu chvála bud' i čest

M.Luther, Wittenberg 1524

1. Bo - hu chvá - la bud' i čest, jenž v svých sli - bech věr - ný jest,

hříš - né - mu již stvo - ře - ní se - slal z ne - be spa - se - ní.

2. Otců všech a proroků vroucí žádost od věků,
jak zněl o tom Boží hlas, splněna již v tento čas.
3. Vítej, Králi věčnosti, plný pravdy, milosti,
ač jsem tebe nehoden, přijď i ke mně přece jen.
4. Vstup v mé srdce jako král, abych tvým se vlastním stal,
připrav si je, jak chceš sám, v Ducha svého čistý chrám.
5. K tomu, jak jsi v tichosti přišel ze své výsosti,
tak dej, ať ta tichost tvá v srdci mém vždy přebývá.
6. Těš mne, těš svou pomocí v slabosti a v nemoci,
aby ďábla moc a lest nesvedla již z tvých mě cest.
7. V poslední když potom čas v slávy záři přijdeš zas,
dej, ať se vším lidem tvým vesel vstříc ti jíti smím.

M.Luther 1524, H.Held 1658, L.B.Kašpar 1877